

бізнесу шляхом розвитку високого рівня логістики та диверсифікації транскордонних ринків завдяки вертикальній інтеграції виробництва [2]. Політика впровадження цієї форми дозволяє збільшувати кількість робочих місць, інтегрувати інноваційні системи та ефективно використовувати наявні ресурси у периферійних зонах. Ініціювання створення транскордонних промислових парків разом зі сприянням регіональної інноваційної діяльності з метою формування певного типу периферійних структур у прикордонних регіонах відіграють роль бізнес-інкубаторів. Діяльність останніх полягає у створенні нових інноваційних проектів, їх апробації з боку обох суб'єктів по різні сторони кордону з метою подвоєння отримання вигід від локальної співпраці.

Таким чином можна відзначити, що основними причинами виникнення нових форм транскордонного співробітництва варто вважати максимізацію можливих вигід при ліквідації розбіжностей між регіонами по обидва боки кордону. Підвищення економічного, соціального рівнів розвитку в цілому та реалізація конкретної проектною пропозиції слід вважати основними цілями представлених форм ТКС.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ:

1. Мікула Н. Розвиток нових форм транскордонного співробітництва / Н. Мікула, Є. Матвєєв // Економіст. – 2011. – № 5. – С. 20-23.
2. Коваленко С. Концепція транскордонних кластерних систем в контексті розвитку технологічного укладу. / С. Коваленко // Вісник ТНЕУ. – 2014. – № 3. – С. 100-112.
3. Добрева Н. Основні напрями розвитку транскордонних кластерів в Україні. / Н. Добрева // Ефективність державного управління – 2013. – вип. 34. – С. 246-253.

*Санюк К. І., к.е.н. Войнова Є. І.
Одеський національний університет імені І. І. Мечникова*

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ЄДИНОГО СТРАХОВОГО РИНКУ ЕС

На сьогоднішній день страховий ринок країн ЄС займає друге місце на світовому ринку послуг. Успішне функціонування цього ринку є результатом складного процесу інтеграції, який супроводжувався деякими труднощами. Аналіз виникаючих проблем і способи їх вирішення зможуть слугувати практичною базою для подібних інтеграційних об'єднань.

З одного боку схожість економічних структур західноєвропейських країн і геополітична обстановка, що склалася в повоєнній Західній Європі сприяли розвитку інтеграційних процесів. Однак наявність страхового законодавства в кожній країні-учасниці, існування значних розбіжностей в страхових системах були стримуючими факторами. В такому випадку Європейське законодавство розробило план, згідно якому були встановлені три покоління директив, які мали закласти початок злиття європейського страхового ринку. Директиви першого покоління 1973 р. містили в собі визначення страхових ризиків та їх класифікація, для узагальнення єдиного поняття для всіх учасників. Послідуючі директиви обґрунтовували критерії створення ліцензій, постановили органи нагляду і визначали свободу ведення страхової діяльності на території інших країн-учасниць [1]. Реформа законодавства слугувала поштовхом до радикальної трансформації європейського страхового ринку. Утвердження директивами правила єдиної ліцензії значно сприяло зниженню бар'єрів входу на ринок в менш розвинених країнах. Нова система регулювання полегшила і прискорила процес проникнення і злиття міжнародних компаній. Це дозволило створити практично однорідний з правової точки зору загальноєвропейський страховий ринок. Але практично реалізація цього плану розширила можливості страхової галузі лише у близьких до ступені економічного розвитку країн як Франція, Бельгія, Нідерланди, Німеччина. Країни ж Центральної та Східної Європи, приєднані в 2000-х роках, зіткнулися з труднощами у вигляді державної монополізації страхового ринку і необхідністю ліквідації існуючих

вхідних бар'єрів [2]. Гострим питанням стало приведення економічної системи до загальноєвропейських стандартів, особливо у таких питаннях як податковий режим, що стримував можливості галузі. Хоча і законодавчо вони належать до єдиного європейського ринку страхування, повільний рух у напрямку реформування системи так і не призвів до успішних економічних результатів.

Особливу економічну активність можна спостережити у період директив третього покоління, які зняли вхідні бар'єри на міжнародний ринок. Відтепер для проведення страхування не було потрібно відділення або представництва на території держав-членів ЄС. Правила єдиної ліцензії призвело до процесу злиття та відкриття дочірних компаній в інших країнах, тим самим об'єднуючи окремі галузі в єдиний ринок в умовах рівної конкуренції [3].

Можна вважати, що успіх у становленні єдиного законодавства відбувся великою часткою через те, що були враховані інтереси індивідів-страхувальників, які отримали свободу від контролю та регулювання у складенні контрактів, та ліберальні тарифи. В свою чергу, останнє стимулювало зростання пропозиції страхових продуктів і підвищення їх привабливості для споживачів.

На сьогоднішньому етапі функціонування страхового ринку ЄС роль регулювання надана організації «Європейське страхування», створена в 1953 році під назвою «Європейський страховий комітет». Вона покликана сприяти розвитку страхування і представляти інтереси європейського страхового ринку в міжнародному масштабі. Основне завдання - представляти інтереси страховиків країн-членів ЄС в міжнародних організаціях. Страхова галузь піддається аналізу і на сьогоднішній день, процес вдосконалення законодавства в ЄС не припиняється - проходить розробка директив, спрямованих на гармонізацію основних принципів державного регулювання договорів страхування.

Висновки. У процесі становлення страхового ринку, Європейський парламент зумів створити загальну систему страхування і його регулювання, поєднуючи інтереси всіх сторін-учасників, використовуючи методи державного регулювання та саморегулювання. Незважаючи на економічну нерівність деяких країн-учасниць, процес інтеграції страхового ринку надав йому нових можливостей до розширення, тим самим підвищив свою конкурентоспроможність на світовому ринку послуг.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ:

1. Ernst & Young European Insurance Outlook 2017. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: [http://www.ey.com/Publication/vwLUAssets/ey-2017-european-insurance-outlook/\\$FILE/EY-2017-european-insurance-outlook.pdf](http://www.ey.com/Publication/vwLUAssets/ey-2017-european-insurance-outlook/$FILE/EY-2017-european-insurance-outlook.pdf)
2. Insurance Europe. European Insurance – Key Facts, August 2016. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.insuranceeurope.eu/sites/default/files/attachments/European%20Insurance%20-%20Key%20Facts%20-%20August%202016.pdf>
3. Sholoiko A. The development of European insurance market infrastructure / A. Sholoiko // EUREKA[^] Social and Humanities. – 2017. №6. – P. 4-5.

*Зав'ялова К. С., к.е.н. Родіонова Т. А.
Одеський національний університет імені І. І. Мечникова*

ВПЛИВ ОПЕРАЦІЙ ЗЛИТТЯ ТА ПОГЛИНАННЯ НА ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК КИТАЮ

Злиття і поглинання компаній мають свої особливості в різних країнах або регіонах світу. Так, наприклад, на відміну від США, де відбуваються злиття або поглинання великих фірм, в Європі спостерігаються злитті та поглинання дрібних і середніх компаній, а в Азіатському регіоні – злиття або поглинання компаній суміжних галузей.

Лідером серед країн світу за показником сукупної вартості угод, включаючи угоди на внутрішньому ринку, залишається США з показником в 1,01 трлн дол США (46%